

Проблеми по пътя към информационното общество: ФРЕНСКИТЕ ЗАКОНИ “ЗА ДОСИЕТАТА”

Закон №. 78—17 от 6 януари 1978 г. За информатиката, картотеките и свободите

Глава I. Принципи и определения

Чл. 1. Информатиката трябва да служи на всеки гражданин. Развитието ѝ трябва да се осъществява в рамките на международното сътрудничество. Тя не трябва да засяга самобитността на личността, правата на човека, частния живот, индивидуалните и обществени свободи.

Чл. 2. Решения на органите на правосъдието, включващи оценка на поведението на даден човек, не могат да се основават на автоматична обработка на данни, характеризиращи неговата личност. Административни и частни решения, включващи оценка на поведението на човек, не могат да се основават единствено на автоматична обработка на данни, характеризиращи неговата личност.

Чл. 3. Всяко лице има право да знае и оспорва данни и съждения, използвани при автоматическа обработка, чиито резултати са неблагоприятни за него.

Чл. 4. Номинативни по смисъла на настоящия Закон се смятат данните, позволяващи в каквато и да е форма, пряко или косвено, да се извършва идентификация на физически лица, за които те се отнасят, независимо от това дали обработката се извършва от физическо или юридическо лице.

Чл. 5. Автоматична обработка на номинативни данни по смисъла на настоящия Закон се нарича цялата съвкупност от операции, осъществявани с помощта на средствата на автоматиката, по събирането, регистрирането, преработването, модифицирането, съхраняването и унищожаването на номинативна информация, а също така и операции от аналогичен характер по използването на картотеки или бази данни или свързани с консултации или запитвания, водещи към предаване на номинативни данни.

Глава II. Национална комисия по информатика и свободите

Чл. 6. Учредява се Национална комисия по информатика и свободите. На нея се възлага да следи за спазване на положенията на настоящия Закон чрез информиране на всички заинтересувани лица за техните права и задължения, взаимодействие с тях и контрол на използване на информатиката за обработване на номинативни данни. В случаите, предвидени от настоящия Закон, комисията разполага за тези цели с регламентирани пълномощия.

Чл. 7. Средствата, необходими за изпълнение на задачите, възложени на Националната комисия, се включват в бюджета на Министерството на правосъдието. Разпореждането с тях не попада под действието на Закона за финансовия контрол от 10 август 1922 г. Разходите на комисията се представят за контрол в Сметната палата. Но разходите, свързани с изпълнение на някои формалности, указани в чл.чл. 15, 16, 17 и 24 на настоящия Закон, могат да служат като основание за вземания на такси.

Чл. 8. Националната комисия по информатика и свободи е независим орган за управление.

Тя се състои от седемнадесет члена, назначавани за срок от пет години или за времето на действие на техния мандат:

- двама депутати и двама сенатори, избрани съответно от Националното събрание и Сената;
- двама членове на Социалноикономическия съвет, избрани от него;
- двама членове или бивши членове на Държавния Съвет, единият от които с ранг не по-нисък от съветник, избрани на пленарно заседание на Държавния Съвет;
- двама членове или бивши членове на Касационния съд, единият от които с ранг не по-нисък от съветник, избрани на пленарно заседание на Касационния съд;
- двама членове или бивши членове на Сметната палата, единият от които с ранг не по-нисък от главен съветник, избрани на пленарно заседание на Сметната палата;
- двама специалисти в областта на информатиката, назначавани с декрет по предложение съответно на Председателя на Националното събрание и Председателя на Сената;
- три официални лица, назначавани в предвид на техния авторитет и компетентност с декрет на Министерския съвет.

От състава на своите членове комисията избира председател и двама заместник-председатели за срок от пет години.

Комисията приема свой вътрешен регламент.

В случай на разделяне на гласовете по равно, гласът на председателя се счита за решаващ.

Ако в периода на действие на мандата председателят или член на комисията прекрати изпълнението на своите задължения, пълномощията на приемника се ограничават в рамките на оставащия срок.

Мандатът на член на комисията е несъвместим:

- със задълженията на член на правителството;
- със заемането на длъжност в предприятие или собственост върху негови акции, ако то участва в изготвянето на материали, използвани в информатиката или телекомуникациите или в предоставянето на услуги по информатика или телекомуникации.

Въпроси за съвместимостта на заетостта на лицето с участието му в комисията се решават във всеки конкретен случай.

Членството в комисията се прекратява, освен в случаите на подаване на оставка, само при констатиране от Комисията в съответствие с установени от нея условия на наличие на препятствия пред изпълняването на задълженията на член на комисията.

Чл. 9. Назначен от Премиер-министъра правителствен комисар присъства на заседанията на комисията.

В срок от десет дни след обсъждане той може да поиска ново обсъждане.

Чл. 10. Комисията разполага със служби, ръководени от председателя или, по негово поръчение, от заместник председател.

Комисията може да поръча на председателя или на упълномощения заместник-председател да осъществява нейните пълномощия по въпросите, свързани с прилагането на чл.чл. 16, 17 и 21 (т.т. 4, 5 и 6).

Служещите в Националната комисия се назначават от председателя или от упълномощен за това заместник-председател.

Чл. 11. Комисията може да поиска от първите председатели на апелативния съд и от председателите на административни съдилища да командироваат в нейно разпореждане магистрат (в случай на необходимост - заедно с експерти) за провеждане под нейно ръководство на разследвания или проверки.

Чл. 12. Членовете и служещите в комисията в съответствие с чл. 75 на Наказателния кодекс са длъжни да пазят професионална тайна по отношение на факти, действия или сведения, за които те са узнали по силата на заеманата длъжност, с уговорка относно данните, необходими за ежегодния отчет, съгласно чл. 378 на Наказателния кодекс.

Чл. 13. В процеса на осъществяване на своите пълномощия членовете на

национална комисия по информатика и свободи не могат да получават инструкции от които и да е органи на властта.

Сътрудници на информационните служби, призовани в Комисията за разяснения или даване на показания, се освобождават в случай на необходимост от спазване на тайната.

Глава III. Формалности, предшестващи автоматичната обработка

Чл. 14. Националната комисия по информатика и свободи следи автоматичната обработка на номинативни данни за обществени и частни цели да се осъществява в съответствие с положенията на настоящия Закон.

Чл. 15. Освен в случаите, когато за това се изисква законово разрешение, автоматичната обработка на номинативни данни, извършвана в интерес на държавата, обществено учреждение, териториален колектив или юридическо лице на частна основа, осъществяващо управление на обществена служба, се извършва на основата на регламентиращия акт, приеман след получаване на мотивирано заключение на Националната комисия по информатика и свободи.

Ако заключението на Комисията е неблагоприятно, то може да бъде отменено само с декрет, разгледан от Държавния Съвет, или, когато става въпрос за териториален колектив, -- в сила на решението на негов представителен орган, одобрено с декрет, разгледан от Държавния Съвет.

Ако след изтичане на двумесечен срок, който може да бъде възобновен от председателя на Комисията, нейното решение не е съобщено, то се счита за благоприятно.

Чл. 16. Автоматичната обработка на номинативни данни, извършвана в интерес на лица, не попадащи под действието на чл. 15, се допуска само по предварително заявление, подадено в Националната комисия по информатика и свободи.

Заявлението трябва да съдържа указание за това, че обработката не противоречи на закона.

От момента на получаване на квитанция, издавана от Комисията незабавно, заявителят може да пристъпва към обработване на данни. Той носи отговорност за своите действия.

Чл. 17. За най-често срещаните се видове обработка от обществен или частен характер, които не съдържат явни посегателства на частния живот или свобода, Националната комисия по информатика и свободи установява опростени норми, произтичащи от указания в чл. 19 списък от изисквания.

За обработка, отговаряща на тези норми, в заявлението, подавано в Комисията, се указва само съответствие на една от тези норми. Освен в особени случаи, квитанция за приемане на заявлението се издава незабавно. С получаването на тази квитанция заявителят може да пристъпи към обработката. Той носи отговорност за своите действия.

Чл. 18. Разрешение за използване на националната картотека за идентификация на физически лица с цел провеждане на номинативна обработка се дава с декрет, разгледан от Държавния Съвет, по заключение на Комисията.

Чл. 19. В молбата за даване на заключение или в заявлението трябва да бъдат указани:

- лицето, което се е обърнало с молбата, и лицето, което има правомощия да реши въпроса за обработката на данни, или, ако то се намира в чужбина, негов представител във Франция;
- характеристики, назначение и, ако има такова, наименование на вида обработка;
- службата или службите, на които се поръчва обработката;
- службата, при която се осъществява правото на достъп, определено в глава V, а също и мерките, насочени към облекчаване използването на това право;
- категориите лица, които в силата на своите задължения или във връзка със служебна необходимост имат непосредствен достъп до регистрираната информация;
- подлежащите на обработка номинативни данни, техния произход и продължителност на съхранение, а също и адресата или категориите адресати, упълномощени да получават тези данни;
- съпоставяне или всяка друга форма на обединяване на данните, а също и предаването им на трети лица;
- мерките, приемани за гарантиране сигурността на обработка на данните, и гаранциите за защита на тайната, определена от закона;
- указание, предназначена ли е обработката на номинативни данни за задграничен обмен в каквато и да било форма, включително и случаите, когато част от обработката се извършва на територията на Франция, а последващата обработка - извън нейните граници.

Всяко изменение в представените в съответствие с тези изисквания сведения или прекратяването на обработката се свежда до знание на Комисията.

Молби за автоматична обработка на номинативни данни, свързани с държавната сигурност, отбраната и общественения ред, могат да не съдържат някои от изброените по-горе изисквания.

Чл. 20. В регламентирация акт, изискван за обработка на данни в

съответствие с чл. 15, се указва в частност:

- наименованието на обработката и нейното назначение;
- службата, при която се осъществява правото на достъп, определено в глава V;
- видовете регистрирани номинативни данни, а също и адресатите или категориите адресати, упълномощени да получават тези данни.

Чрез декретите, разглеждани от Държавния Съвет, може да бъде установено, че регламентиращите актове, отнасящи се до някои видове обработка на информация, свързана с държавната сигурност, избраната и обществения ред, не се публикуват.

Чл. 21. За осъществяване на възложените ѝ задачи по контрола Комисията:

- 1) приема решения от индивидуален или регламентиращ характер в случаите, предвидени в настоящия Закон;
- 2) със специално решение поръчва на един или няколко от своите членове или служещи, при необходимост с помощта на експерти, да извършват проверка на обработката на място и да изискват всички необходими за това сведения и документи;
- 3) при необходимост издава типов регламент по гарантиране сигурността на системи; при наличие на изключителни обстоятелства може да препоръчва мерки за сигурност, включително до унищожаване на данни;
- 4) изпраща предупреждения на заинтересуваните лица и в съответствие с чл. 40 на Наказателно-процесуалния кодекс заявява в прокуратурата станалите ѝ известни нарушения;
- 5) наблюдава условията и порядъка на осъществяване на правото на достъп и въвеждане на поправки в актове и заявления, предвидени в чл.чл. 15 и 16, да не пречат на осъществяването на това право;
- 6) приема рекламации, заявления и жалби;
- 7) наблюдава технологичната дейност на службите по използване на информатиката.

Министрите, обществените власти, ръководителите на обществени и частни предприятия, отговарящи за събирането на данни, а в по-общия случай собствениците и потребителите на именни картотеки не трябва да пречат по каквито и да било причини действията на Комисията или нейните членове, а напротив, трябва да приемат всички мерки, способстващи изпълнението на стоящите пред тях задачи.

Чл. 22. Комисията предоставя на разпореждане на обществеността списък на видовете данни, където по всеки вид се указва:

- закона или регламентиращия акт за създаване на указания вид данни или датата на заявлението;

- наименованието и назначението на тези данни;
- службата, при която се осъществява правото на достъп, предвиден в глава V;
- видовете регистрирани номинативни данни, а също и адресатите или категориите адресати с право да получават тези данни.

По ред, установен с декрет, обществеността се уведомява за решения, мнения или препоръки на Комисията, познаването на които е полезно за използването на тълкования на настоящия Закон.

Чл. 23. Всяка година Комисията представя на Президента на Републиката и Парламента доклад с отчет за изпълнението на своите задачи. Този доклад се публикува.

В доклада се обявяват процедурата и методите на работа на Комисията, а в приложенията се дава информация за организация на работата на Комисията и нейните служби, необходима за нормални отношения между обществеността и Комисията.

Чл. 24. Предаването в каквато и да било форма от френска територия в чужбина на номинативни данни, представляващи обект на автоматична обработка, по предложение или заключение на Комисията може да бъде подчинено, както това е предвидено в чл. 16, на режим на получаване на предварително разрешение, или да бъде регламентирано с декрет, разгледан от Държавния Съвет, с цел осигуряване спазването на принципите, установени от настоящия Закон.

Глава IV. Събиране, регистрация и съхранение на данни

Чл. 25. Събирането на данни по мошенически, безчестни или противозаконни начини се забранява.

Чл. 26. Всяко физическо лице има право при наличието на законно основание да противодейства засягащите го данни да станат обект на обработка.

Това право не действа по отношение на обработки, чийто ограничителен списък е даден в регламентиращ акт, предвиден в чл. 15.

Чл. 27. Лицата, от които се събират номинативни данни, трябва да бъдат информирани за:

- задължителния или факултативен характер на отговорите;
- последствията, до които води отсъствието на отговор;
- физическите и юридическите лица, за които е предназначена информацията;
- съществуването на право за достъп и внасяне на поправки.

Когато данните се събират с използването на въпросници, то те трябва да съдържат указания за тяхното назначение.

Тези положения не се прилагат към събирането на данни, необходими за установяване на факти на закононарушения.

Чл. 28. Когато със закон не е уговорено друго, номинативните видове информация не трябва да се съхраняват по-дълго от срока, който е предвиден в запитване или в заявление, освен ако съхранението ѝ не бъде разрешено от Комисията.

Чл. 29. Всяко лице, поръчващо или извършващо обработка на номинативни данни, в силата на този факт поема задължение пред заинтересуваните лица да прилага всички мерки за осигуряване на съхранението на данни и особено за това тези данни да не бъдат деформирани, повредени или съобщени без разрешение на трети лица.

Чл. 30. Ако друго не е уточнено със закон, само съдебните органи и обществените власти, действайки в рамките на своите законодателно утвърдени пълномощия, а също и юридически лица, ръководещи обществена служба, на основание на съответстващо заключение на Националната комисия могат да извършват автоматична обработка на номинативни данни, свързани със закононарушения, осъждане или мерки за сигурност.

До въвеждането на шофьорски книжки, предвидени в Закон N 70-539 от 24 юни 1970 г., на застрахователните компании се разрешава под контрола на Комисията сами да обработват данните, указани в чл. 5 на горния Закон и засягащи лица, указани в последния абзац на този член.

Чл. 31. Забранява се да се въвеждат или съхраняват в машинна памет, с изключение на случаите на специално изразено съгласие на заинтересуваното лице, номинативни данни, които пряко или косвено указват расовия произход, политическите, философските мнения или религиозните възгледи, както и профсъюзната принадлежност на лицето.

Но църкви, обединения с религиозен, философски, политически или профсъюзен характер могат да имат списъци на своите членове или кореспонденти в автоматизирана форма. На това основание не може да се осъществява никакъв контрол над тези лица против тяхната воля.

От съображения от обществен интерес с декрет, разгледан от Държавния Съвет, от указаната по-горе забрана могат да се правят изземвания по предложение или съответстващо заключение на Комисията.

Чл. 32¹. Достъп до избирателна картотека при еднакви условия имат всички кандидати и политически партии под контрола на комисията за предизборна пропаганда.

¹ Отменена със закон No. 88-227 (параграф 11, чл. 13).

Чл. 33. Положенията на чл.чл. 24, 30 и 31 не се прилагат към номинативни данни, обработвани от органи за печатна или аудиовизуална информация в рамките на законите, регулиращи тяхната дейност, и в случаите, когато тяхното прилагане може да доведе до ограничаване на свободата на словото.

Глава V. Осъществяване на правото на достъп

Чл. 34. Всеки, удостоверил своята самоличност, има право да узнава в службите и организациите по автоматична обработка на информация видовете обработки на данни, които съгласно чл. 22 са публично достъпни, дали обработваната информация съдържа засягащи го данни и – в случай на необходимост – да получи сведения за това.

Чл. 35. Притежателят на правото на достъп може да получи съобщения, засягащи данните за него. Изложеното на ясен език съобщение трябва да съответства на съдържанието на регистрираните данни.

Екземпляр от съобщението се предава на изискалия го притежател на правото на достъп срещу заплащането на предварително установена сума, чийто размер зависи от вида обработка на информацията и се установява с решение на Комисията, утвърждавано с постановление на Министъра на икономиката и финансите.

При възражение от страна на завеждащия картотеката Комисията може да предостави:

- отсрочка на отговора;
- разрешение да не се отговаря на някои запитвания, чието количество и многократност очевидно свидетелства за злоупотреба.

При наличие на опасност, че до обжалването в съда указаните в първия абзац на този член данни могат да бъдат скрити или да изчезнат, може да се поиска компетентен съдия да назначи мерки, позволяващи да се избегне скриване или изчезване.

Чл. 36. Притежателят на право за достъп може да изисква внасянето на поправки, допълнения, пояснения, уточнения или отстраняване на засягащите го данни, които са неточни, непълни, двусмислени, остарели или данни, чието събиране, използване, съобщаване или предаване са забранени.

По заявление на заинтересуваното лице съответната служба или организация е длъжна да му предостави копие от изменения запис.

В случай на спор тежестта на доказване се възлага на службата, към която се обръща притежателят на право за достъп, освен в случаите, когато е установено, че оспорваната информация е предадена от самото заинтересовано лице или с негово съгласие.

Ако притежателят на правото за достъп постигне изменение на записа, то сумите, изплатени в съответствие с чл. 35, му се възмездяват.

Чл. 37. Картотеката с номинативни данни трябва да бъде допълнена или поправена по служебния ред, ако водещата я организация узнае за неточността или непълния характер на съдържащите се в нея номинативни данни.

Чл. 38. Ако информацията е била предадена на трето лице, нейното поправяне или анулиране трябва да бъде доведено до негово сведение.

Чл. 39. По отношение на обработката на данни, свързани с държавната сигурност, отбраната и обществения ред, заявлението се насочва в Комисията, която назначава един от своите членове—настоящи или бивши членове на Държавния Съвет, Касационния съд или Сметната палата—за провеждане на всички действия по разследването и извършване на необходимите изменения. Последният може да се подпомага в работата си от служещи от Комисията.

Заявителят се уведомява за извършването на проверка.

Чл. 40. Ако правото за достъп се използва към информация от медицински характер, последната може да се съобщава на заинтересованото лице само от указан от лицето за тази цел лекар.

Глава VI. Положения от наказателно естество

Чл. 41. Този, който извършва сам автоматична обработка на номинативни данни или подбужда към това други при отсъствие на регламентиращи актове, предвидени в чл. 15, или без подаване на заявление, предвидено в чл. 16, се наказва с лишаване от свобода за срок от шест месеца до три години и глоба от 2 000 до 200 000 франка или едно от тези наказания.

Съдът може също да предприше публикуване за сметка на осъдения пълното съдебно решение или негови части в един или няколко вестника и да го разпространи във вид на афиш.

Чл. 42. Този, който регистрира сам или подбуди към регистриране, съхрани сам или подбуди към съхраняване на номинативни данни в нарушение на положенията на чл.чл. 25, 26 и 28-31, се наказва с лишаване от свобода за срок от една до пет години и глоба от 20 000 до 2 000 000 франка или едно от тези наказания.

Съдът може също да предприше публикуване за сметка на осъдения пълното съдебно решение или негови части в един или няколко вестника и да го разпространи във вид на афиш.

Чл. 43. Този, който е събрал номинативни данни във връзка с тяхната регистрация, класификация, предаване или друга форма на обработка, чието разгласяване би нанесло вреда на доброто име на лице или интимния характер на частния живот, без разрешение на заинтересованото лице умишлено съобщи тези данни на лице, което не е упълномощено да ги има по силата на положенията на настоящия Закон или други законови положения, се наказва с лишаване от свобода за срок от два до шест месеца и глоба от 2 000 до 20 000 франка или едно от тези наказания.

Този, който по невнимание или небрежност разгласи сведения или допусне разгласяване на сведения от същия характер, указан в предния абзац, се наказва с глоба от 2 000 до 20 000 франка.

Чл. 44. Този, който притежавайки номинативни данни във връзка с тяхната регистрация, класификация, придаване или друга форма на обработка ги използва не по назначение, произтичащо от регламентиращия акт, предвиден в чл. 15, или заявление, подадено в изпълнение на чл.чл. 16 и 17, се наказва с лишаване от свобода за срок от една до пет години и глоба от 20 000 до 2 000 000 франка.

Глава VII. Разни положения

Чл. 45. Клаузите на чл.чл. 25, 27, 29, 30, 31, 32 и 33, отнасящи се до събирането, регистрацията и съхранението на номинативни данни, се прилагат към неавтоматизирани или механографични картотеки, не спадащи към тези, чието използване произтича строго от осъществяване на правото на частен живот.

Към тези картотеки, с изключение на обществените картотеки, указани в регламентиращия акт, се прилага първия абзац на чл. 26.

Всеки, удостоверил своята самоличност, има право да узнае в службите или организациите, водещи картотеки, указани в първия абзац на настоящия член, дали тези картотеки съдържат отнасящи се до него данни. Притежателят на правото за достъп има право да получи сведения за тях; той може да изиска прилагане на първите три абзаца на чл. 36 на настоящия Закон относно правото на поправка. Със същата сила се прилагат положенията на чл.чл. 37, 38, 39 и 40. Декрет, разгледан от Държавния Съвет, установява условия за осъществяване на правото на достъп и внасяне на поправки; даденият декрет може да предвиди заплащане за предоставяне на копия на съобщаваната информация.

Правителството по предложение на Националната комисия по права и свободи с декрет, разгледан от Държавния Съвет, може напълно или частично да разпространява действието на настоящия Закон върху картотеките с неавтоматизиран или механографически характер, които представляват сами по себе си или при комбинирано използване с автоматизирана картотека заплаха за защитата на гражданските свободи.

Чл. 46. Редът за прилагане на настоящия Закон ще бъде установен с декрети, разгледани от Държавния Съвет. Те трябва да бъдат приети в шестмесечен срок от деня на неговото обнародване.

С тези декрети ще бъдат определени срокове за влизане в сила на положения от настоящия Закон. Тези срокове не могат да превишават две години от деня на неговото обнародване.

Чл. 47. Настоящият Закон се прилага на територията Майот и в задморските територии.

Чл. 48. В преходния период създадените по-рано системи за обработка на данни, чието използване се регулира от чл. 15, действат само на основание на заявление в Националната комисия по информатика и свободи в съответствие с условията, предвидени в чл.чл. 16 и 17.

Но Комисията може чрез специално решение да приложи положенията на чл. 15 и да установи срок, в течение на който трябва да бъде приет акт, регламентиращ дадения вид обработка на информация.

При изтичането на две години от деня на обнародване на настоящия Закон всички видове обработка на информация, регулирани от чл. 15, трябва да съответстват на предписанията на този член.

*Journal officiel
de la République Française
7 janvier 1978, 25 janvier 1978*

ДЕКРЕТ

№. 81—1142 от 23 декември 1981 г.

за административната отговорност за нарушения на някои положения на Закон №- 78—17 от 6 януари 1978 г. за информатиката, картотеките и свободите

Чл. 1. Наказания, предвидени за нарушители пета категория, се налагат на този, който:

- 1) възпрепятства работата на Националната комисия по информатика и свободи:
 - като противодейства на осъществяването на проверка на място,
 - като отказва да съобщи на нейните членове, служещи или придадени магистрати за сведения и документи, необходими за изпълнение на възложените им от Комисията поръчения, а също и ако скрива или унищожава указаните документи и сведения,
 - като съобщава данни, които не съответстват на съдържанието на записа в момента на записване, или ги съобщава в преднамерено неразбираема форма;
- 2) в нарушение на положенията на чл. 27 на Закона от 6 януари 1978 г. събира номинативни данни или организира събирането им устно или чрез въпросници, без да информира запитвания за задължителния или факултативен характер на отговора, за последствията за него при отказ да даде отговор, за физическите или юридическите лица - адресати на информацията, а също и за съществуването на право на достъп и поправка;
- 3) противодейства на осъществяването на правото на достъп от неговия притежател:
 - като отказва да отговаря на въпроси, представени в изпълнение на чл.чл. 34 и 35 на Закон №. 78—17 от 6 януари 1978 г.,
 - като скрива или унищожава сведения, отнасящи се до притежателя на правото за достъп,
 - като съобщава данни, които не съответстват на съдържанието на записите към момента на подаване на запитването, или ги съобщават в преднамерено непонятна форма;
- 4) противодейства на осъществяването на правото на поправка:
 - като не пристъпва към действия по привеждане в ред на данните, предвидени в чл.чл. 36 и 37 на Закона от 6 януари 1978 г.
 - като отказва да предаде екземпляр от документа с поправените записи,
 - като, без да е получил за това съгласието на Комисията, не съобщава за

изменения или анулиране на записи на трети лица в нарушение на положенията на чл. 38 от същия Закон.

Освен това, съдът може да изиска разпространяване за сметка на осъдения на съдебното решение във вид на афиш.

Чл. 2. Наказания, предвидени за нарушители трета категория, се налагат на този, който поиска за доставка на копие от документа заплащане, превишаващо установеното от Комисията в изпълнение на чл. 35 на Закона от 6 януари 1978 г., или откаже да възмезди разходите в нарушение на четвъртия абзац на чл. 36 от указания Закон.

Чл. 3. Изпълнението на настоящия Декрет, който ще бъде публикуван в Официалния вестник на Френската Република, се възлага на Министъра на правосъдието.

*Journal officiel
de la République Française
26 décembre 1981*

ЗАКОН

№. 78—753 от 17 юли 1978 г.

за мерките, насочени към подобряване на отношенията между органите за управление и обществеността, и относно административни, социални и финансови положения

(С измененията, внесени със Закон N- 79—587 от 11 юли 1979 г.)

Раздел I. За свободата на достъп до управленски документи

Чл. 1. Правото на достъп на всяко лице до информация, отнасяща се до свободата на достъп до управленски документи, не съдържащи сведения от персонален характер, се определя и гарантира от настоящия раздел.

За управленски документи в смисъла на настоящия раздел се считат досиета, доклади, изследвания, отчети, протоколи, статистически материали, директиви, инструкции, циркуляри, министерски запитвания и отговори, съдържащи тълкуване на позитивното право и описание на управленските процедури, заключения (с изключение на заключенията на Държавния Съвет и

административните съдилища), указания и решения в писмена форма, аудио- и видеозаписи, данни за информационни банки, несъдържащи сведения от персонален характер.

Чл. 2. С уговорката, съдържаща се в чл. 6, управленските документи по право се съобщават на изискалото ги лице, ако тези документи произтичат от органи за държавно управление, териториални колективи, обществени учреждения или организации, в това число на частно право, на които е поръчано да водят публични дела.

Чл. 3. С отчитане на правилата на Закон №. 78—17 от 6 януари 1978 г. за информатиката, картотеките и свободите, отнасящи се до сведения от личен характер, съдържащи се в картотеки, всяко лице има право да знае данните, съдържащи се в управленски документ, засягащ неговите интереси.

По искане на дадено лице в приложение към съответстващия документ задължително се поместват неговите забележки.

Забранява се използването на управленски документ без спазване на указаните по-горе положения.

Чл. 4. Достъпът към управленския документ се осъществява:

- а) чрез безплатно запознаване на място, ако това позволява да се съхрани документа, а направата на копие по същата причина е невъзможно.
- б) чрез предоставяне на копие в един екземпляр за сметка на лицето, обърнало се с такава молба, и при условие, че сумата не надвишава реалната стойност на разходите, породени от прилагането на настоящия раздел, а също и с уговорката, че копирането не причинява вреда на документа.

Съответната служба трябва да осигури исканото копие или да уведоми за отказ, предвиден в чл. 7.

Чл. 5. На комисия, наречена "комисия по достъпа към управленски документи," се възлага да следи за спазването на свободата на достъп до управленски документи, определена в настоящия раздел, чрез даване на заключение, ако лицето е срещнало трудности при получаване на управленски документ, консултиране на съответните органи по всички въпроси на прилагане на настоящия раздел, а също и чрез внасяне на предложения за необходими изменения в законодателни и регламентиращи актове относно представянето на управленски документи.

Комисията съставя ежегоден доклад, който се публикува.

С Декрет, разгледан от Държавния Съвет, се определя състава и реда на дейност на комисията, предвидена в настоящия член.

Чл. 6. Органите за управление, указани в чл. 2, могат да откажат

запознаване с управленски документ, ако то е свързано с:

- тайна на дейността на правителството и отговорните изпълнителни органи;
- тайни на националната отбрана и външната политика;
- финансовата система и държавния кредит, сигурността на държавата и обществената сигурност;
- съдебен процес или предварително следствие, в случай, че не бъде дадено разрешение за запознаване с указаните документи от компетентните органи;
- тайната на частния живот, личните досиета и история на заболяване;
- тайна в областта на търговско-промишлената дейност;
- разследване от компетентните служби на данъчни и митнически нарушения;
- или други в общ план охранявани от закона тайни.

В изпълнение на изброените по-горе положения с министерско постановление, приемано на основание заключение на комисията по достъпа към управленски документи, се утвърждават списъци на управленски документи, с които обществеността не може да бъде запознавана поради техния характер и спецификата на обектите на управление.

Чл. 6 bis. Лицата имат право органите и организациите, указани в чл. 2, да им съобщават сведения за документи, съдържащи сведения с персонален характер с условие, че в тях няма данни, отнасящи се до частния живот, лекарската тайна и търговско-промишлени тайни.

Сведения от медицински характер могат да бъдат съобщавани на заинтересованото лице само чрез назначен от него за тази цел лекар.

Чл. 7. Отказ се съобщава на заявителя под формата на мотивирано решение. Отсъствието на отговор в продължение на повече от два месеца се приравнява на отказ.

В случай на явно изразен или подразбиращ се отказ, заинтересованото лице може да се обърне към комисията, предвидена в чл. 5. Нейното заключение трябва да бъде дадено не по-късно от един месец от деня на обръщането. Компетентният орган е длъжен да информира комисията за резултатите от разглеждане на делото в срок от два месеца от момента на получаване на заключението. Срокът на предявяване на иска се удължава до уведомяване за отговора на компетентния орган.

При получаване на жалба за отказ от съобщаване на текста на управленски документ административен съдия трябва да се произнесе по жалбата в шестмесечен срок от нейната регистрация.

Чл. 8. Освен в случаите, когато е възможен явен или подразбиращ се отказ, индивидуалното решение, приемано от името на държавата, териториален колектив, обществено учреждение или организация, с което е поръчано воденето на публични дела, може да не се довежда до сведение на лицето, ако то по-рано вече е било уведомявано за това засягащо го решение.

Чл. 9. Периодично се публикуват:

- 1) директиви, инструкции, циркуляри, разяснения и отговори на министерства и държавни учреждения, които съдържат тълкуване на позитивно право или описание на управленска процедура;
- 2) описание на изисквания към управленски документи.

Редът за прилагане на настоящия член ще бъде определен с Декрет, разгледан от Държавния Съвет, и приет на основание на заключение на комисията по достъпа към управленски документи.

Чл. 10. Управленските документи се съобщават с уговорка относно правата върху литературната и художествена собственост.

Правото на информация, въведено с настоящия раздел, изключва възможността неговите потребители или трети лица да размножават, разпространяват или използват с търговска цел документите, с които се запознават.

Чл. 11².

Чл. 13. Предаването за съхранение в държавните архиви на управленски документи, подлежащи на съобщаване съгласно правилата на настоящия раздел, не пречатства осъществяването по всяко време на правото на запознаване с указаните документи.

Раздел II - IX³

*Journal officiel
de la République Française
7 janvier 1978, 25 janvier 1978*

² Чл.чл. 11 и 12 не са приведени.

³ Раздели II - IX не са приведени.